Rãtãcirile unui cititor prin bibliotecile publice

Stiusem. Stiusem dinainte cã va fi închis. Asta trebuie sã fie cu certitudine un fel de regulã. În ziua când mã duc la bibliotecã, atunci sigur este închis. De parcã bibliotecarii ar presimti în ce scop trec pe-acolo... Si asta cu toate cã mã decid greu, doar o datã la trei-patru luni, s-o fac... De obicei, mã duc, adun un brat de cãrti, apoi "uit" sã le înapoiez. Dupã ce depãsesc termenul de împrumut cu una sau douã sãptãmâni, mi se atrage atentia cã-s uitucã. De obicei, dupã trecerea a încã unei luni, primesc o somatie. Apoi iar si iar. Am constatat cã, dupã un anumit interval de timp, pânã si cei mai îndãrãtnici bibliotecari renuntã sã mã sâcâie. Iar dacã insistã ? Pãi, de ce credeti cã am locuit când în Parragpuszta ori în Záhony, când în Mecsekszakál ori în Kamceatka ? Întotdeauna, dacã vãd cã se strânge latul, îmi iau catrafusele si mã mut. Un alt loc, o altã bibliotecã, alte noi cãrti. Iar biblioteca mea de acasã sporeste necontenit.
Asa am ajuns sã mã mut si în acest cãtun. Desigur, am dat fuga imediat la bibliotecã si poftim ! Cum se poate sã fie închis ? Aici miercurea nu este liberã, ca în alte pãrti ? Incredibil. Va trebui sã expediez o plângere forurilor în cauzã. Încerc sã mã chioresc pe geam, parcã s-ar vedea un licãr de luminã înãuntru.
-Bunã seara ! trag un rãcnet haiducesc, poate m-aude cineva.
-Sã vã dea Domnul ! fac o altã încercare, cã doar sunt la tarã.
Nici un rãspuns. Culeg o pietricicã si ciocãnesc cu ea în geam. Hopa, uite cã a plesnit ! O umbrã se apropie de usã. Aprinde luminile, în mânã tine ditamai enciclopedia.
-Bunã seara ! E deschis ? întreb fãrã pic de sperantã.
-Ba-i închis. Bunã seara, zice femeia si îsi coboarã mâna. Am crezut cã-i vreun spãrgãtor, adaugã nesigurã.
-Ei as, unde, într-o bibliotecã ? mã interesez într-o doarã si scot un hohot de râs nervos. Sunt doar un nou cititor...
-Vã rog, biblioteca e închisã, repetã femeia. E inventar, precizeazã ca sã obtinã un efect sporit.
Ei, hodoronc-tronc, ce sã mã fac acum ?
-Doream doar sã vã întreb dacã aveti comedia chinezã intitulatã "Dragonul de foc globular" ? bâigui timid. Bibliotecara înmãrmureste pret de o clipã la auzul înaltei mele eruditii, cade un pic pe gânduri, apoi se disculpã:
-Nu ne-a fost încã semnalatã.
-Dar "Cresterea intensivã a puricilor tropãitori"?
-Am împrumutat-o sãptãmâna trecutã, zice femeia. S-o notez în caietul de rezervãri ? se intereseazã.
-Ooo! Nu, nu, pentru nimic în lume ! sar eu, deoarece dintr-odatã nici nu mai sunt atât de sigur cã as dori sã cresc purici tropãitori. Se poate sã fi fost doar un impuls

copilãresc.
-Primiti revista "Cultivarea lobodei" ? întreb ca sã dau impresia cã sunt un gospodar de frunte. Bibliotecara începe vizibil sã fie derutatã.
-N-avem fonduri, îsi desface bratele, încercând sã-si pãstreze echilibrul, în ciuda enciclopediei. Dar avem o grãmadã de publicatii atractive, precum "Tortul cu friscã", sau "Îmblânzirea leilor", ori altele, care se bucurã de un interes mai larg...
-Pãi, le voi rãsfoi odatã, adaug nesigur.
-Dar muzica ? Pot asculta muzicã în aceastã bibliotecã ? îi pun o ultimã întrebare, absolut dezinteresat, deoarece nu obisnuiesc sã fur cãsti.
-Dar ce-ti închipui, omule ? Suntem un sãtuc micut, cu o amãrâtã de bibliotecã. Dar dacã vã plac cântecele din popor, veti avea adesea prilejul sã-l ascultati pe baciu Ioji, întrucât fereastra sãlii de lecturã dã cãtre grãdina dumnealui .
Ei, mi-am zis, mã multumesc cu atât, oricum nu conteazã într-atât dotarea bibliotecii, cât atitudinea bibliotecarului. Se prea poate ca în cele din urmã sã mã stabilesc definitiv aici...
Am decis în sinea mea sã revin dupã ce se va termina inventarul. Si nu voi fura nici o carte de-aici. Nici mãcar atlasul ilustrat al plantelor carnivore. Eventual voi decupa cu o lamã paginile mai interesante.

© Carry (Katalin Kéri)
traducere de Györfi-Deák György

Titlu original: Egy könyvtári olvasó vándorlásai
Publicatã în antologia virtualã Álmodozok (Az álmok nem hazudnak) [=Visãtorii (Visele nu mint)], editatã de revista electronicã DIMENZIÓ SOFTWARE MAGAZIN nr.10 (an II, nr.1), 26 ianuarie 1997.

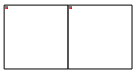

Acordati o nota povestirii:
4 = slaba; 10 = excelenta

Adresa e-mail (necesara)	**Nota:**
	45678910

doriti sa fiti notificat cand apar noi povestiri?

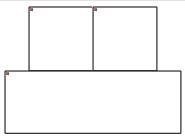

Copyright-ul © acestor povestiri apartine autorilor.

Website design si continut © Ivy&Co.
(online)